

Nr 24.

Av herr **Lindahl**, *angående delaktighet i statens pensionsanstalt för viss kontorspersonal hos vägdistrikten.*

Vid 1939 års riksdag fattades beslut, att personal, anställd hos vägdistrikten, vägmästare och liknande, skulle få sina pensionsförhållanden reglerade genom inanordning i statens pensionsanstalt. Beslutet tillkom i enlighet med Kungl. Maj:ts proposition nr 219, till vilken bankoutsnittet i utlåtande nr 42 gav sin anslutning.

Beslutet var i och för sig synnerligen tacknämligt, men genom att det begränsades till att omfatta endast teknisk personal lämnades en grupp befattningshavare utanför vilka tydligen vid samma tillfälle borde varit med. Jag hänsyftar då på den för kamrertjänst å vägdistriktens kontor anställda personalen. Å varje vägkontor torde i regel finnas en befattningshavare som upprätthåller dylik tjänst, och jag tror mig kunna påstå, att denna sysselsättning är för vägdistriktens behöriga skötsel minst lika viktig som vägmästarnas befattningar kunna vara. Arbetet i fråga kräver synnerligen välkvalificerat folk, och vederbörande tjänstemän torde först efter en längre tids anställning inom vägdistrikten vara fullt förtrogna med den speciella administrationstjänst vägorganisationen för med sig. Det måste därför ligga i vägorganisationens intresse att här omskriven personal i minst lika hög grad som vägmästarkåren känner sig knuten till företaget. Som en stark faktor i den riktningen kan en tillfredsställande lösning av personalgruppens pensionsfråga utan tvivel betecknas, men utan statlig hjälp ha vägdistrikten själva liten möjlighet att lösa problemet.

Som den grupp det här gäller på sin höjd torde omfatta 125 à 150 tjänstemän — alla landets vägdistrikt ha troligen inte anställda av den kategori som här åsyftats — vågar jag hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att de tjänstemän i vägdistrikten som upprätthålla kamrerartjänst å vägdistriktens kontor måtte i likhet med vägdistriktens tekniska personal få sin pensionsfråga ordnad genom statens pensionsanstalt.

Stockholm i januari 1940.

Lars Lindahl.